

Julkaisija:

Suomen keltologinen seura - Finlands keltologiska sällskap (SFKS) r.y.
Toimisto: Tieteiden talo, Kirkkokatu 6, 00170 Helsinki p. 09 - 228 6790
email: sfks@voxopm.csc.fi

Seuran johtokunnan jäsenten yhteystiedot:

Harri Nyberg (esimies)
Kasvibiologian laitos, PL 27,00014 Helsingin yliopisto
tel. (09) - 708 5432 harri.nyberg@helsinki.fi

Tom Sjöblom (puheenjohtaja)
Uskontotieteen laitos, JP 13, 00014 Helsingin yliopisto
tel. (09) -191 23587 tom.sjoblom@helsinki.fi

Tuija Kuha
Kaskihara 3 A, 02340 Espoo
tel. (09) - 813 5013 email c/o jorma.kuha@research.nokia.com

Petri Pietiläinen
Multniemenranta 12, 78300 Varkaus
tel. (017)-5528722 petri.pietilainen@pp.inet.fi

Kirsi Yläne
Puistotie 2-4 A 9, 02760 Espoo
tel. (09) - 863 8859 kirsi.ylanne@helsinki.fi

Pekka Toivanen
Musikkitieteen laitos, Jyväskylän yliopisto, PL 35, 40351 Jyväskylä
tel. (014) - 601 352 ptoivane@pop.jyu.fi

Riitta Latvio (sihteeri)
Runeberginkatu 53 B 53, 00260 Helsinki
tel: (09) - 443984 riitta.latvio@helsinki.fi

Tiedote ilmestyy neljä (4) kertaa vuodessa. Se lähetetään seuran jäsen-maksun suorittaneille. Jäsenmaksu on 60 mk ja opiskelijoilta 40 mk, joka voidaan suorittaa seuran pankkitilille PS-Tili: 800017-658 504.

Taitto: Riitta Latvio
ISSN 1239-8594

SFKS-tiedote

N:o 2/99 Vol. IV

Suomen keltologisen seuran jäsentiedote

Tässä numerossa:

- s. 3 Sankarien elämäkerralliset kaavat irlantilaisessa hagiografiassa
- s.10 Kirja-arvostelu: Sari Oikarinen:
'A dream of Liberty: Constance Markievicz's Vision of Ireland, 1908-1927

Tapahtuu keltologian alalla:

Jyväskylän Irlanti-viikko 27.-30.9:
ohjelma seuraavassa numerossa.
Lisätietoja Susanna Sulkuselta
(susulkun@st.jyu.fi)

SCM-seminaari: Celtic Nationalism
ma 1.11.1999 Tieteiden talolla

Opetusta:
Andrew Newby luennoi
Brittein saarten historiasta:
'Scottish History'
'Akward Neighbours': National Identity of
Britain and Ireland
Lisätietoja Renvall-instituutista.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Juhannus, vanha suomalainen vuodenaikajuhla, alkaa olla jo melkoisen lähellä kun kirjoittelen tätä juttua. Lukuvuosi on takana päin ja samalla myös SFKS:n toimintakausi. Vähäiset resurssimme huomioon ottaen selvisimme melko hyvin. Studia Celtica Minora- luentosarja toimi koko toimintakauden ja kuulimme useita hyviä ja korkeatasoisia esityksiä. On mukava huomata että kelttiläisiin kulttuureihin kohdistuva tutkimus on maassamme saanut näinkin laajan ja hyvän tason.

Ainoa ongelma oli kuulijoiden vähäisyys. Johtokunta onkin siksi päättänyt, että ensi lukuvuoden ajan SCM pitää taukoa. Sen sijaan on tarkoituksemme järjestää loka- marraskuun vaihteessa yksipäiväinen seminaari teemana "Celtic nationalism". Seminaari tullaan järjestämään täällä Helsingissä ja täysin kotimaisin voimavaroin. Siksi toivoisinkin että kaikki ne, jotka ovat kiinnostuneet jostakin kyseiseen teemaan liittyvästä aiheesta, ottaisivat hyvissä ajoin yhteyttä joko minuun tai Latvion Riittaaan. Erityisesti opiskelijoiden, jotka valmistavat lopputyötä kelttiläisestä aiheesta, kannattaa nyt ottaa tilaisuudesta vaarin, jotta he pääsisivät esittelemään työtään asiantuntevan yleisön edessä.

Seuran johtokunnan ja omasta puolestani haluan toivottaa kaikille hyvää ja antoisaa kesää.

Tom Sjöblom

Oikarinen on tarkastellut Markieviczin näkemyksiä kronologisessa järjestyksessä siinä määrin kuin se aatehistoriallisessa teoksessa on mahdollista. Tarkastelu alkaa Markieviczin liittymisestä kansalliseen liikkeeseen, etenee Fianna-järjestön perustamiseen, Markieviczin suhteeseen sosialismiin, Markieviczin osallistumiseen pääsiäiskapinaan, hänen työhönsä työministerinä sekä vapaavaltion vastustamiseensa ja päättyy Markieviczin liittymiseen Fianna Failiin. Oikarinen käsittelee myös Markieviczin suhtautumista feminismiin, naisten äänioikeuteen ja naisten asemaan Irlannissa sekä uskontoon - Markievicz nimittäin kääntyi katolilaiseksi. Kirjan lukeminen sujuu varmasti myös sellaiselta henkilöltä, joka ei ole perehtynyt Irlannin historiaan vuosina 1908-1927, sillä Oikarinen pyrkii sitomaan Markieviczin näkemykset irlantilaiseen ja eurooppalaiseen kontekstiinsä ja kertoo lukijalle Irlannin poliittisen historian tapahtumista tarkasteltuna ajanjaksona.

Markieviczista muodostuu kuva nationalistina, jolle Irlannin itsenäisyyden saavuttaminen ja siten vapaan yhteiskunnan perustaminen olivat tärkeimmät päämäärät. Markievicz kyllä kannatti sukupuolten välistä tasa-arvoa ja naisten äänioikeutta, mutta itsenäisyystaistelu meni hänen mielestään äänioikeustaistelun edelle. Hän uskoi, että vapaassa Irlannissa naiset saisivat oikeutensa, olihan naisilla ollut etuoikeuksia jo *brehon*-lakien aikaan. Markievicz yllyttikin naisia osallistumaan itsenäisyystaisteluun, "ostamaan revolverin" ja toimimaan itse. Markievicz kannatti myös sosialismia: hän oli työläisten puolella Dublinin työsulun aikaan ja kuului Irish Citizen Armyyn. Oikarisen mukaan Markievicz ei kuitenkaan pohjinnut paljoakaan sosialismia poliittisena tai taloudellisena oppina, vaan hän kannatti sosialismia, koska se oli keino taistella brittein valtaa vastaan. Markievicz ihailikin James Connollyta, jolle Irlannin itsenäisyys oli ehdoton edellytys sosialistisen tasavallan saavuttamiseksi. Markievicz jatkoi myös Irlannin vapaavaltion perustamisen jälkeen toimintaansa "vapauden unelmansa" puolesta, sillä Irlannin vapaavaltio ei ollut hänen ihanteidensa mukainen tasavalta.

Sari Oikarisen teos tarjoaa mielenkiintoisen näkökulman Irlannin itsenäistymisen historiaan ja syventää kuvaa Markieviczista, joka ehdottomasti on Irlannin itsenäistymistaistelun merkittävin nainen. Tällainen aatehistoriallinen analyysi on todella lukemisen arvoinen, jos Irlannin historia tai naishistoria kiinnostavat vähääkään. Mainio asia on, että teokseen voi myös tutustua internetin avulla. Osoitteesta <http://www.linnea.helsinki.fi/elektra/oikarine.html> löytyy lisätietoa siitä, missä teoksen sähköinen muoto on saatavilla ja siellä on myös linkki teoksen yhteenvetoon. Surffatkaa siis sinne, jos ette ehdi kirjakauppaan tai kirjastoon.

Kirsi Yläne

Pyhimys on kristillinen sankari, joka on kehittänyt hyveensä sankarillisiin mittoihin. Hän toimii esimerkkinä ideaalista kristitystä, jota tavallisten kristittyjen ei kuitenkaan odotettu seuraavan kaikkiin äärimmäisyyksiin asti. Luostaria hallitessaan pyhimys voi omaksua kuninkaan tehtävät eli huolehtia yhteisönsä ruuan, puolustuksen, oikeuden ja rauhan tarpeista. Pyhimys voi myös kuninkaiden tapaan toimia lakien laatijana, mistä esimerkkinä pyhä Patrick, joka nähdään uuden kristityn lain tuojana Irlannissa. Irlantilaisten pyhimysten kohdalla luontoon liittyvät ihmeet ovat erityisen keskeisellä sijalla ja pyhimykset voivat maallisten sankareiden tavoin osoittaa voimansa hallitsemalla viljejä eläimiä. Esimerkiksi maallinen soturiansankari Cú Chulainn osoittaa nuoruudessaan kykynsä pyydystämällä peuran ja parven joutsenia elävinä ja samalla tavoin irlantilaiset pyhimykset kesyttävät viljejä eläimiä avukseen, käyttäen kuitenkin fyysisen voiman sijasta Jumalalta saamia henkisiä voimia

Kulttuuriheerosten tavoin myös pyhimykset muovaavat maailmaa sellaiseksi kuin se on. Pyhimys vaikuttaa maailmaan muun muassa synnyttämällä kaivoja ja lähteitä, siirtämällä jokia, nostamalla maasta mäkiä, tasoittamalla teitä kulkukelpoisiksi ja antamalla ihmisille fyysisiä ja kulttuurisia välttämättömyyksiä, kuten ruokaa, parantamista ja lakeja. Lisäksi pyhimys voi vaikuttaa maahan ja vesiin siunaamalla alueita hedelmällisiksi tai kiroamalla niitä hedelmättömiksi. Pyhimykset muokkaavat karttaa myös antamalla teoillaan paikoilla nimiä. Samanlaisia paikannimien alkuperästä kertovia tarinoita esiintyy myös irlantilaisessa maallisessa perinteessä. Esimerkiksi tärkeimmässä irlantilaisessa sankaritarussa Táin bó Cuailngessa monet paikat saavat nimensä Cú Chulainnin siellä tappamien henkilöiden tai muiden sodankäynnin aikana tapahtuneiden tapahtumien mukaan. Pyhimyselämäkerroissa esimerkiksi eräs kahlaamo sai nimensä Áth-fiacla eli hampaan kahlaamo jokeen pudonneen Patrickin hampaan mukaan ja Colmanin luostarin paikka sai nimen Land Ela eli joutsenten maa, koska joutsenet vierailivat siellä virkistämässä laulullaan väsyneitä munkkeja. Eräs järvi puolestaan nimettiin harpunoittajan järveksi, Loch na Cruitirigh, koska Saighirin Ciarán herätti henkiin sen pohjaan upotetut rosvojen tappamat soittoniekat.

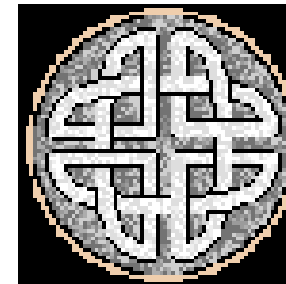
Vahvin korrelaatio pyhimyksen ja maallisen sankarin välillä on syntymässä. Kummatkin on merkitty erityislaatuisiksi jo syntymässään. Tässä irlantilaiset pyhimykset eroavat monista mannererooppalaisista virkaveljistään, koska monissa pyhimyselämäkerroissa juuri pyhimyksen kehityksen ja aikaisemman elämän ja sen arvojen hylkäämisen teema on keskeinen. Esimerkiksi Franciskus Assisialaisen on pyhimyukseksi päästäkseen luovuttava kaikesta omaisuudestaan ja kiellettävä vanhempiensa elämäntapa ja samalla oma aikaisempi elämänsä. Irlantilaiset pyhimykset ovat yleensä alusta alkaen pyhiksi määrättyjä, mikä näkyy jo heidän syntymänsä yhteydessä, ja näin ollen heidän ei tarvitse kehittyä millään tavoin tai tehdä radikaalia kääntymystä.

Sekä maallisen sankarin että pyhimyksen vanhemmat ovat yleensä jalosukuiset. Kuninkaallisten vanhempien kautta sankarin etuoikeutettu asema voidaan ilmaista

valmistautua siihen antamalla ohjeita seuraajilleen siitä, kuinka luostaria tulee hoitaa hänen kuolemansa jälkeen ja kuinka hänet tulee haudata. Usein pyhimyksen kuolema tapahtuu hänen seuraajiensa läsnäollessa kirkossa ja enkelit tulevat hakemaan kuolleen sielun taivaaseen. Pyhimyksen hautapaikalla on erityistä merkitystä, koska se on pyhiinvaelluskohde ja siten hyvin hyödyllinen ja tuottoisa luostarille. Patrickin elämäkerroissa kuolemasta kertovan osion pääpaino onkin sen selittämisessä, miksi pyhimyksen maalliset jäännökset eivät ole hänen pääluostarissaan Armaghissa. Pyhimysten voimasta kertovat erityisesti hänen kuolemansa jälkeiset ihmeet, jotka todistavat siitä, että pyhimys on taivaassa ja Jumalan suosiossa.

Kaavoista ja niiden soveltuvuudesta voidaan olla montaa mieltä. Joidenkin mielestä kannattaisi keskittyä etsimään enneminkin eroja ja pyhimyselämäkertojen kirjoittamisen taustalla vaikuttavia historiallisia motiiveja. Onkin totta, että kaavat antavat vain ihannemallin, eivätkä sankaritarinat tai pyhimyselämäkerrat yleensä toteuta niitä kokonaan, vaan kaava on koottava palasista. Joidenkin pyhimysten elämäkerroista saattaa puuttua syntymä tai kuoleman kokonaan joko kirjoittajan valinnoista tai käsikirjoitusten osien katoamisista johtuen. Osa pyhimyksistä taas ei kohtaa lainkaan hirviöitä tai heitä vastustavia kuninkaita ja puhtaat erakkopyhimykset eivät välttämättä perusta yhtäkään kirkkoa. Kuitenkin pyhimyselämäkerroissakin on niin paljon ytäisyyksiä keskenään, että on perusteltua etsiä niille yhteisiä rakenteita ja malleja, joiden mukaan pyhimyksen elämää on muokattu. Kaavojen avulla voidaan löytää ihannemalli siitä, mitä pyhimyksen elämään odotettiin kuuluvan ja mitä hänen odotettiin eri vaiheissa tekevän.

Katja Ritari

HUOM!

Muistakaa ilmoittaa osoitteenmuutoksistanne (käy helposti esim. sähköpostilla osoitteeseen sfks@voxopm.csc.fi).

Mikäli ette ole vielä maksaneet tämän vuoden jäsenmaksua, toimikaa heti. Tilinumero on Leonia 800017-658504.

SANKARIEN ELÄMÄKERRALLISET KAAVAT IRLANTILAISESSA HAGIOGRAFIASSA

Myös pyhimys voidaan nähdä sankarina ja pyhimyksen hagiografiassa esitettyjä elämänvaiheita voidaan verrata sankareiden elämänvaiheista tehtyihin kaavoihin. Pyhimys on kristillinen sankari, mutta myös hän suorittaa epätavallisia ja yliluonnollisia tekoja, kuten maalliset sankaritkin. Sankareiden tarkastelu on usein rajattu koskemaan vain soturisankareita, mutta kuvaa voidaan laajentaa sankarillisiin kuninkaisiin ja lopulta myös pyhimyksiinkin.

Sankareiden elämänvaiheista tehdyillä kaavoilla viitataan strukturalistisiin tutkimuksiin heroisen biografian malleista. Näistä ehkä tunnetuin on Vladimir Proppin venäläisiä satuja koskeva malli. Yhtä merkittäviä ovat myyteihin tai sankaritaruihin perustuvat Otto Rankin, lordi Raglanin ja Joseph Campbellin kaavat. Kaavojen avulla on pyritty määrittelemään kaikille sankareille yhteinen tai ainakin indoeurooppalaisien sankareiden elämänvaiheet kattava kaava, joka kiteyttää sankarin elämänvaiheet. Eri tutkijoiden kaavat eroavat toisistaan heidän käyttämiensä sankareiden ja taustalla vaikuttaneiden teorioiden mukaan, mutta silti niissä on riittävästi yhtäläisyyksiä osoittamaan, että on olemassa jokin ainakin indoeurooppalaisilla sankareille yhteinen biografinen rakenne. Eri tutkijat ovat kehittäneet näitä kaavoja eteenpäin ja niitä on sovellettu myös pyhimyselämäkertoihin, jolloin on pystytty osoittamaan pyhimyselämäkertoille yhteisiä rakenteita ja niiden yhteyksiä maallisten sankareiden elämäkertoihin.

Pyhimysten elämäkertoja tutkineen Régis Boyerin määritelmän mukaan sankari on ideaalin inkarnaatio, koska tämä suorittaa epätavallisia ja esimerkillisiä tekoja. Tämä määritelmä sopii niin myyttien ja sankaritarinoiden maallisiin sankareihin kuin pyhimyksiinkin. Pyhimyksen kohdalla näitä epätavallisia ja esimerkillisiä tekoja ovat hänen suorittamansa ihmeet, kun taas maalliset sankarit suorittavat tekonsa tappamalla vihollisia sodassa tai hallitsemalla ja puolustamalla maataan esimerkillisesti. Irlantilaista perinnettä ja pyhimyksiä tutkineen Kim McConen mukaan sankari on merkitty erityislaatuiseksi ja siten hän on normaalien kategorioiden välissä. Hänellä on supervoimat, mutta ei jumalallisuutta. Toisin sanoen hän ei ole tavallinen ihminen, mutta ei jumalakaan. Irlantilaista kuningassankaria Cormac mac Airtia tutkineen Tomás Ó Cathasaighin mukaan sankari toimii välittäjänä ihmisen ja jumalan välillä. Samalla tavoin myös pyhimyksellä on yliluonnollisia voimia ja myös hän toimii välittäjänä ihmisten ja Jumalan välillä. Samanlaisesta funktioistaan huolimatta pyhimykset kuitenkin eroavat maallisista sankareista siinä, että heidän voimansa ei pohjimmiltaan ole heidän omaansa, vaan se on peräisin Jumalalta.

Sari Oikarinen,
“A Dream of Liberty”:
Constance Markievicz’s
Vision of Ireland, 1908–1927
Bibliotheca Historica 34,
Suomen Historiallinen Seura,
Helsinki 1998. 213 s.

Constance Markievicz (1868-1927) on yksi Irlannin historian kiinnostavimpia henkilöitä. Hän syntyi anglo-irlantilaiseen Sligossa maata omistaneeseen perheeseen, ja hänet kasvatettiin kotonaan kuten yläluokan tyttärelle sopi. Constance Gore-Booth opiskeli taiteita Pariisissa, jossa hän tapasi puolalaisen kreivin Casimir Dunin-Markieviczin. Constance ja Casimir menivät naimisiin vuonna 1900 ja muuttivat muutaman vuoden päästä Dubliniin. Vuonna 1908 kreivitär Markievicz liittyi Sinn Féiniin ja alkoi toimia innokkaasti Irlannin itsenäisyyden puolesta. Seuraavana vuonna Markievicz perusti Fianna Eireann -järjestön, kansallismielisen poikajärjestön, jossa pojille opetettiin Irlannin historian ja iirin kielen lisäksi ammuntaa. Markievicz oli Irish Citizen Armyn jäsen ja osallistui pääsiäiskapinaan, minkä vuoksi hänet tuomittiin kuolemaan. Rangaistus muutettiin kuitenkin elinkautiseksi, koska hän oli nainen. Vuonna 1918 Markievicz, joka oli vapautettu vankilasta kesällä 1917, valittiin ensimmäisenä naisena parlamenttiin, ja hänestä tuli Sinn Féinin varjohallituksen työministeri. Hän vastusti Irlannin vapaavaltion perustamista ja liittyi vuonna 1926 de Valeran johtamaan Fianna Failiin. Constance Markievicz kuoli heinäkuussa 1927 Dublinissa.

Sari Oikarinen on väitöskirjassaan tarkastellut Markieviczin näkemyksiä Irlannista vuosina 1908-1927. Markieviczista on aiemmin julkaistu elämäkertoja, ja hänet yleensä mainitaan ainakin ohimennen Irlannin itsenäistymisen historiaa käsittelevissä teoksissa. Markieviczia ei kuitenkaan aiemmin ole tarkasteltu aatehistoriallisesta näkökulmasta, joten Oikarisen teos on erittäin mielenkiintoista luettavaa. Lähteinään Oikarinen on käyttänyt Markieviczin omia kirjoituksia, pamfletteja ja irlantilaisissa sanomalehdissä julkaistuja artikkeleita, sekä Markieviczin kirjeitä, joista hänen vankilastaan sisarelleen Eva Gore-Boothille kirjoitetut on julkaistukin. Oikarinen keskittyy kuvamaan Markieviczin poliittista uraa ja selostaa tämän henkilökohtaista elämää vain antaakseen taustatietoa.

muu pyhimys tai pakanallinen druidi. Esimerkiksi Brigitin pyhimyselämäkerroista löytyy episodi, jossa Brigitin isä ja äiti ajoivat vaunuilla druidin talon ohi ja kuullessaan vaunujen äänen druidi sanoi sen kuulostavan vaunuilta, joissa ajoi kuningas. Saatuaan tietää vaunuissa ajavan naisen olevan raskaana druidi ennusti lapsen tulevasta suuruudesta. Tämä teema on liitetty irlantilaiseen kuninkaan tunnistamis- tai valintatapaan, jossa fallinen kivisymboli päästää äänen oikean kuninkaan vaunujen osuessa siihen.

Pyhimyksen syntymän yhteydessä tapahtuvat ihmeet liittyvät yleensä taivaalliseen valoon ja enkeleihin syntymäpaikalla. Näiden avulla osoitetaan Jumalan suosiota vastasyntyneelle lapselle. Patrickin kerrotaan syntyneen kivilaatan päällä, josta tuli vettä, jos joku antoi väärän valan sen yllä. Declanin, Abbanin ja Coemgenin syntymä oli kivuton. Enkelit auttoivat Senánin äitiä synnytyksessä ja Maedocin syntymäpaikan valaisi kirkas valonsäde taivaasta. Sankarina myös pyhimys on liminaalihahmo ja tämä liminaalisuus tulee konkreettisesti esiin Brigitin syntymässä. Pyhimyksen kerrotaan syntyneen auringonnousun aikaan kynnyksellä, äidin toinen jalka sisällä ja toinen ulkona. Lisäksi äidillä oli kädessään maitovati, jonka sisältämällä lämpimällä maidolla lapsi tuli pestyksi.

Sankaria ei yleensä kasvateta kotonaan, vaan hänet joko karkoitetaan kotoa tai hylätään, jolloin kasvattajina toimivat usein eläimet tai alhaissäättyiset ihmiset, tai kuten irlantilaisessa perinteessä on yleisempää, hänet lähetetään kasvatettavaksi muualle. Kasvatettavaksi lähettäminen oli Irlannissa vakiintunut instituutio. Lapset lähetettiin kasvatteväksi yleensä n. seitsemän vuoden iässä ja kasvattajan toimi useimmiten joku sukulainen. Irlantilaisissa pyhimyselämäkerroissa kasvatettavaksi lähettäminen on hyvin yleinen teema ja kasvattajana toimii yleensä piispa tai joku muu pyhimys. Esimerkiksi Brendanin kasvattajana toimi naispyhimys Íta ja Molingin kasvatti pyhä Maedoc. Kasvatuksen päätteeksi pyhimykset menevät yleensä opiskelemaan jonkin toisen pyhimyksen luo ja opiskelunsa päätteeksi he usein matkustavat ulkomaille, yleensä Britanniaan tai Roomaan, opiskelemaan lisää ja saamaan pappis- tai piispaksivihkimisen. Pyhimykset tekevät myös ihmeitä lapsuutensa ja nuoruutensa aikana ja usein nämä ihmeet

liittyvät paimentamiseen, kotitöihin tai jauhojen jauhamiseen, mikä viittaisi siihen, että kodeissa ja luostareissa tällaiset tehtävät annettiin nuorimpien tehtäviksi.

Pyhimyksen aikuisura alkaa yleensä ihmeellä, jolla hän osoittaa olevansa opettajaansa suurempi. Columba ensimmäinen ja hänen suuruutensa osoittava ihme oli veden muuttaminen Jeesuksen mallin mukaisesti viiniksi hänen opiskellessaan piispa Uinniaun luona. Berachin opettaja myönsi oppilaansa suuruuden ja lähetti tämän sen vuoksi pois sanomalla: "Poikani, sinä et enää voi olla täällä ruokittavana tekemiesi ihmeiden ja suurten tekojen määrän vuoksi, vaan mene jonnekin muualle". Patrickin ura alkoi hänen paluullaan Irlantiin, missä hän oli nuorena viettänyt vuosia orjana ja mistä hän oli onnistunut pakenemaan. Ennen Irlantiin paluutaan hän osui saarelle, jolla asui nuori pariskunta. Pari kertoi olleensa siellä Jeesuksen ajasta asti ja heiltä Patrick sai Jeesuksen hänelle jättämän sauvan. Pyhimyksen sauva tai kello toimii hänen virkansa merkinä ja maallisten sankareiden taikaluihin verrattavana ihmeideteon välineenä.

Aikuisuransa aikana pyhimykset yleensä viettävät askeettista elämää, kiertelevät perustamssa kirkkoja, käännyttävät pakanoita, tekevät kaikenlaisia ihmeitä ja kohtaavat erilaisia vastustajia. Maallisen sankarin tavoin myös pyhimysten on usein todistettava voimansa taistelussa hirviöitä tai pahoja kuninkaita vastaan, pyhimykset vain taistelevat eri keinoin kuin maalliset sankarit. Konfliktin kautta pyhimykset saavat maallisia oikeuksia ja privilegioita yhteisöilleen, sekä maata kirkkojen perustamiseen ja samalla he osoittavat voimansa. Kiertelevän periodin päätteeksi pyhimys saattaa asettua aloilleen hallitsemana luostariaan maallisen kuningassankarin tavoin, jolloin hänen on huolehdittava yhteisönsä tarpeista ja suojeltava sitä. Irlantilaisten pyhimysten pyhyden todistamisessa ihmeet ovat erityisen keskeisellä sijalla ja etenkin ihmeet, joissa korostetaan pyhimyksen voimia luontoon nähden ovat merkittävässä asemassa. Lisäksi pyhimykset esimerkiksi kiroavat ja siunaavat, parantavat, moninkertaistavat ruokaa ja ovat yhteydessä enkeleihin. Irlantilaiset pyhimykset ovat myös ahkeria kirkkojen perustajia ja erityisesti Patrickin pyhimyselämäkerroissa listataan suuri määrä hänen perustamia kirkkoja.

Pyhimys voi olla erakko, luostarien perustaja tai johtaja, piispa, hyväntekeväisyyttä harjoittava naispyhimys tai lähetystyöntekijä ja tämä suuntautuminen erilaisiin rooleihin muokkaa aina myös pyhimyksen tekoja hänen aikuisuransa aikana. Kaikki pyhimykset seuraavat samoja Raamatun ja aikaisempien pyhimyselämäkertojen aettamia malleja ja siten samankaltaista biografista kaavaa, mutta siitä huolimatta heidän tekonsa voivat myös poiketa suurestikin toisistaan juuri pyhimysten erilaisten roolien vuoksi.

Uusille alueille tullessaan ja sinne kirkkoja perustaessaan pyhimykset joutuvat usein konflikteihin maallisten hallitsijoiden kanssa. Näissä konflikteissa pyhimykset osoittavat voimansa maallisiin valtoihin nähden ja saavat siten maata kirkkojen perustamiseen ja oikeuksia kirkoilleen. Lisäksi samassa yhteydessä pyhimykset voivat joutua konfliktiin myös kuninkaiden palveluksessa olevien druidien kanssa ja siten he samalla osoittavat

myös oman Jumalansa voiman pakanallisiin jumaliin nähden. Esimerkiksi hyvin tunnetun episodin mukaan Patrick suututti Taran kuninkaan ensimmäisenä pääsiäisenään Irlannissa sytyttämällä tulen ennen kuin se oli sytytetty kuninkaan talossa ja kiista huipentui Patrickin kilpailuun kuninkaan druidien kanssa. Kohtaamiset kuninkaiden kanssa pyhimyselämäkerroissa toimivat myös esimerkkeinä oikeasta hengellisen ja maallisen vallan järjestyksestä, jossa maalliset hallitsijat antavat tukensa ja maata hengellisten valtojen toiminnalle ja maksavat kirkkoille kuuluvat maksut. Lisäksi niiden avulla voitiin esittää kirjoitusajankohdan kuninkaita koskevia poliittisia väittämiä antamalla pyhimyksen ajan kuninkaiden edustaa kirjoitusajankohdan samoja sukuja.

Maallisten sankareiden tavoin myös pyhimykset osoittavat voimansa voittamalla hirviöitä. Samaan kategoriaan voitaisiin laskea myös pyhimysten kohtaamiset paholaisen kanssa. Irlantilaisten pyhimyselämäkertojen hirviöt ovat yleensä vedessä, lähinnä järvissä tai joissa, asuvia ja niiden ominaisuutena on mm. tautien levittäminen. Pyhimykset eivät kuitenkaan välttämättä tapa hirviöitä, vaan yleensä he vain tekevät ne vaarattomiksi karkottamalla ne muualle ja komentamalla niitä lopettamaan pahanteko. Esimerkiksi Columba kohtasi Skotlannissa Ness-joella hirviön, jonka pyhimys ajoi pois ristinmerkillään ja sanoillaan.

Maalliset sankarit osoittavat kykynsä voittamalla vihollisensa tai hallitsemalla esimerkiksi, kun taas pyhimys osoittaa kykynsä ihmeidensä kautta. Ihmeiden avulla tuodaan esiin pyhimyksen suuri suosio Jumalan silmissä ja voittamalla pakanalliset druidit sekä paholaiset pyhimys todistaa voimiansa tulevan oikeasta lähteestä eli kristityltä Jumalalta. Myös pyhimys voi soturisanankarin tavoin osallistua taisteluun ja tuoda voiton taistelussa suosimilleen kuninkaille. Esimerkiksi Berach hautasi suohon sotajoukon, joka hyökkäsi hänen suojelemissaan klanien kimppuun ja Findchua auttoi useitakin kuninkaita taisteluissa joutuen eräänlaisen raivontilan valtaamaksi. Findchuan kerrotaan marssineen sotajoukkojen edellä aseenaan käyttämänsä piispansauvansa kädessään ja raivontilaan jouduttuaan tulen kipinöiden kerrotaan syöksyneen hänen hampaistaan. Myös Cú Chulainnia kuvataan taisteluissa samalla tavoin raivontilan valtaamana.

Maallisen sankarin kuolemaan liittyy usein jumalien suosion menetys ja voimien häviäminen, kun taas pyhimykselle kuolema on kauan odotettu ja toivottu päämäärä. Pyhimys eroaa maallisista sankareista kuolemassa myös siinä, että pyhimykset kuolevat usein hyvin vanhalla iällä ja kuolema on marttyripyhimyksiä lukuunottamatta yleensä luonnollinen. Esimerkiksi Patrickin kerrotaan olleen kuollessaan Mooseksen tavoin 120-vuotias, Findianin puolestaan 140-vuotias ja Coemgenin 129-vuotias. Kuitenkin Clonmacnoisin Ciaranin kerrotaan kuolleen Jeesuksen tavoin 33-vuotiaana muiden pyhimysten kateuden takia ja jopa Columban kerrotaan sanoneen: "Siunaus Jumalalle, joka otti tämän pyhän Ciaranin! Sillä, jos hän olisi jäänyt kunnes hän on vanha mies, hän ei olisi löytänyt Irlannista kahden ajohevososen tilaa, joka ei olisi kuulunut hänelle". Pyhimykset tietävät yleensä kuolemansa ajankohdan etukäteen ja niin he voivat

yhteiskunnallisin termein. Irlannin kolmen pääpyhimyksen, Patrickin, Brigitin ja Columban tai ColumCillen, kohdalla vanhempien jalosukuisuus korostuu erityisesti Columban pyhimyselämäkerroissa. Columba kuului kuninkaalliseen Uí Néill-dynastiaan samoin kuin hänen varhaisimman pyhimyselämäkertansa kirjoittaja Adomnán, joten on ymmärrettävää, että hänen pyhimyselämäkerroissaan vanhempien ja suvun jalosukuisuutta korostetaan. Vastaavasti taas Patrickin pyhimyselämäkerroissa vanhempia tai sukua ei korosteta erityisemmin, mikä selittyy Patrickin brittiläisellä alkuperällä, jonka vuoksi häntä ei suvun kautta voitu liittää osaksi irlantilaista yhteiskuntaa ja siten sillä ei ollut niin suurta merkitystä. Brigitin isä puolestaan oli jalosukuinen, kun taas Brigitin äiti oli tämän isän talossa palveleva orja. Orjan tultua raskaaksi Brigitin isän vaimo tuli kovin kateelliseksi ja lopulta isän oli myytävä Brigitin äiti druidille, jonka talossa pyhimys kasvoi. Vanhempien yhteiskunnallinen merkitys voidaan ilmaista myös vanhempien ammatin kautta. Seppä ja kestitäjä (engl. hospitaller, iiriksi briugu) olivat erityisen arvostettuja ammatteja, joiden harjoittajilla uskottiin olevan myös yhteyksiä tuonpuoleiseen, ja ainakin Corkin kaupungin suojelupyhimyksen Findbarrin isän kerrotaan olleen seppä ja pyhän Findchuan isän kestitäjä.

Maallisilla sankareilla on usein isänään jumala tai jokin muu yliluonnollinen hahmo, kuten esimerkiksi Cú Chulainnilla, jonka kolmijakoisessa siittämisessä ensimmäisellä kerralla kummatkin vanhemmat ovat yliluonnollisia, toisella kerralla äiti on ihminen, joka nielaisee juoman mukana pienen elion ja unessa jumala Lug vieraillee hänen luonaan ja kolmannella kerralla kummatkin vanhemmat ovat ihmisiä. Pyhimyselämäkerroissa Jumala ei suoranaisesti osallistu pyhimyksen siittämiseen, mutta silti Jumalan ja Pyhän hengen osallisuuteen voidaan viitata äidin suuhun laskeutuneen tähden tai liekin kautta. Lisäksi Jumala voi osallistua myös auttamalla hedelmättömiä vanhempia, jotka ovat rukoilleet saadakseen lapsen. Myös salainen yhdyntä sankarin alkuperää ennakoivana ongelmana löytyy ainakin yhdestä irlantilaisesta pyhimyselämäkerrasta. Findbarrin isä oli huomattava seppä ja äiti kuninkaan orja, jonka kanssa yhtymisen kuningas oli kieltänyt. Kiellon rikkomisen tultua julki kuningas halusi polttaa syylliset roviolla, mutta Jumala puuttui tapahtumiin synnyttämällä suuren myrskyn ja lopulta Findbarr pelasti vanhempansa puhumalla äitinsä kohdusta. Nämä kaikki variaatiot normien mukaisesta laillisesta yhdynnästä lisäävät pyhimyksen tai maallisen sankarin erikoisuutta ja raajavat hänet normaaliin kategorioiden ulkopuolelle.

Myös profetiat syntyvän lapsen tulevasta suuruudesta kuuluvat yleensä osaksi sekä maallisen sankarin että pyhimyksen elämää. Niiden funktiona on osoittaa sankarin ennaltamäärätty rooli sankarina. Pyhimyselämäkerroissa niiden avulla voidaan myös osoittaa luostarien välisiä suhteita näyttämällä, että joku pyhimys on jo ennakkoon hyväksynyt jonkin alueen toisen pyhimyksen valtapiiriin kuuluvaksi. Esimerkiksi Patrick kieltäytyi kastamasta Berachin esi-isää, koska kyseinen suku tuli Patrickin profetian mukaan kuulumaan Berachin suojeleukseen. Profetian antajana tulee yleensä olla joku arvovaltainen henkilö, jolla uskottiin olevan yhteyksiä yliluonnolliseen eli enkeli, joku